

7. Jørgen Arbo-Bæhr

8. Jeppe Kofod

9. Mogens Lykketoft

Ønsker flere at tilmelde sig som spørger? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Så vil de pågældende medlemmer få ordet i den rækkefølge, der er nævnt.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg vil gerne indlede denne spørgetime med nogle bemærkninger om den situation, der er opstået med hensyn til Danmarks forhold til en række muslimske samfund i nogle arabiske lande – en situation, der er opstået i kølvandet på nogle tegninger af profeten Muhammed, som blev bragt i Jyllands-Posten for nogle måneder siden. Disse tegninger har visse steder i Mellemøsten ført til aktioner rettet mod Danmark og danske interesser, og det er en situation, som regeringen ser på med meget dyb alvor.

Kl. 13.05

Det er selvfølgelig ubehageligt at se Dannebrog blive brændt af, oven i købet i et palæstinensisk selvstyremråde, hvor Danmark gennem mange år har ydet ganske mange millioner kroner i støtte; det er ubehageligt at se danske varer revet ned fra hylderne, ikke mindst i lyset af at Danmark er et af de lande i verden, der arbejder kraftigst for fredelig samhandel og åben frihandel, og det er stærkt ubehageligt at se eller høre beretninger om overgreb mod danskere i Mellemøsten, ikke mindst i lyset af at Danmark er et af de lande, der er gået allerforrest i bestræbelserne på at få en konstruktiv dialog mellem de arabiske lande og den vestlige verden.

Der er tale om en alvorlig situation, og regeringen arbejder ihærdigt på at finde en løsning ad diplomatisk vej. Vi har bestræbelser i gang på mange niveauer, vi har i sidste uge orienteret Folketingets Udenrigspolitiske Nævn om igangværende bestræbelser, og vi vil senere i denne uge igen orientere Det Udenrigspolitiske Nævn om de bestræbelser, der er i gang for at finde en løsning på denne situation ad diplomatisk vej. I den forbindelse vil jeg gerne sige, at vi værdsætter det skridt, som dagbladet Jyllands-Posten har taget i går, og som vi mener kan yde et konstruktivt bidrag til at finde en løsning.

Jeg tror, det for mange i det danske samfund forekommer aldeles uvirkeligt, at 12 tegninger, der er offentliggjort i en avis, kan sætte så voldsomme kræfter i gang. Det er vigtigt, at vi i vort samfund har en åben dialog mellem kulturer og religioner, en dialog baseret på gensidig forståelse

– netop på gensidig forståelse. Det betyder selvfølgelig på den ene side, at man må sætte sig ind i, hvorfor nogle mennesker kan føle deres religiøse følelser krænkede, men gensidig forståelse betyder på den anden side også, at religiøse kredse må forstå, hvilken kultur og hvilken tradition vort samfund bygger på.

Det danske samfund bygger på, at vi har en vidtgående ytringsfrihed, hvor enhver kan udtrykke sig frit inden for lovens rammer, og det danske samfund bygger på, at vi har en vidtgående pressefrihed, hvor medierne som en selvfølge er helt og aldeles uafhængige, og hvor regeringen naturligvis ikke på nogen måde kan påvirke medierne eller, som jeg har set krav om fra visse arabiske kredse, stille medierne til retsligt ansvar. Det er ikke regeringens opgave i vort samfund, det er i yderste instans domstolenes opgave.

Det er også vigtigt, at man forstår den tradition, vi har i Danmark for en fri og åben debat, hvori også indgår ting som humor og satire, og det er vigtigt at forstå, at med den tradition, vi har, og den kultur, vi har i vort samfund, sker det ikke i en ond mening. Det sker ikke for at krænke nogen, det sker for at sikre den frie, åbne og fordomsfrie debat, som er en helt afgørende del af vores folkestyre.

Jeg synes også, det er vigtigt at slå fast, at netop når disse frihedsrettigheder og traditioner er under pres, er det vigtigt at stå fast og vigtigt at stå sammen om at beskytte disse helt afgørende principper i vores samfund. Vi må ikke og vi vil ikke bøje ytringsfriheden og pressefriheden, hverken direkte eller indirekte. Men når det er sagt, vil jeg også gerne gentage her, hvad jeg allerede sagde i min nytårstale, nemlig at vi også hver især har et betydeligt ansvar for at forvalte denne frihed på en sådan måde, at vi ikke opildner til had og splintrer det fællesskab, som er en af Danmarks stærke sider.

Jeg vil godt benytte den situation, vi er i, til at sende to meget klare budskaber. Det første er, at jeg opfordrer alle grupper i det danske samfund til ikke at iværksætte handlinger, som kan så yderligere splid eller måske i værste fald opildne til had mellem grupper.

Det ville være urimeligt, hvis en konflikt mellem en avis og visse muslimske kredse skal gå ud over uskyldige indvandrere i Danmark. Vi skal huske, at der er mange indvandrere i Danmark, som i det daglige knokler for at få deres forretning til at køre, og som i det daglige mest af alt er optaget af at skabe sig en god tilværelse,